

MANIFEST ELECTORAL

PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

EL SOCIALISME
SÍ QUE TÉ SOLUCIONS

Els principals objectius del programa que els Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) presentàrem al poble el 15 de juny de 1977 han estat assolits.

El 14 d'octubre de 1977 les primeres Corts democràtiques després de quaranta anys de franquisme aproven la Llei d'Amnistia; el 9 de desembre del mateix any es constitueix el Consell Executiu de la Generalitat; el 6 de desembre de 1978 el poble espanyol aprova per ampla majoria la Constitució democràtica elaborada per les mateixes Corts; el 27 de desembre el Rei la sanciona davant ambdues Cambres i el 29 els parlamentaris catalans aproven i presenten al Congrés dels Diputats el projecte d'Estatut d'Autonomia.

ELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) AL PARLAMENT

El grup parlamentari Socialistes de Catalunya participa activament, al costat de tots els altres diputats socialistes, en la tasca de fer possible una Constitució democràtica per a tothom. Una Constitució que no tanqués portes, sino que donés cabuda a les realitzacions d'un programa socialista en el marc dels drets i llibertats d'un Estat democràtic i alhora resposta a la voluntat autonòmica de les diferents nacionalitats i regions d'Espanya.

Al Parlament, des de l'oposició, els Socialistes hem defensat els drets dels treballadors (acció sindical a l'empresa, llei contra l'atur...), els sectors marginats i menys protegits de la societat (modificació de la llei de perillositat social, assistència d'advocat als detinguts, pensions i assistència social a mutilats i vídues), l'equilibri ecològic (llei d'espais naturals, coto de Doñana...). I hem treballat amb perseverància en el perfeccionament dels projectes de llei del Govern d'UCD per tal de fer-los més progressius: la reforma fiscal n'és només un exemple.

Els socialistes hem presentat més proposicions de llei que tots els altres grups parlamentaris plegats, i hem superat àmpliament els altres partits en el nombre d'interpel·lacions i preguntes al govern.

L'OPOSICIÓ SOCIALISTA

També des de l'oposició participàrem en els acords de la Moncloa tot i portant correctius al programa de simple congelació salarial i estabilització econòmica proposat pel Govern d'UCD. La nostra fermesa en la negociació permeté d'incloure en els acords els aspectes més progressius (estatut de l'empresa pública, estatut dels treballadors, devolució del patrimoni sindical, democratització i control parlamentari de la Seguretat Social i de RTVE, increment de l'índex definitiu d'augmentos salarials, etc.).

En aquell moment els socialistes vam assumir plenament el nostre compromís amb el poble de forçar, des de l'oposició, puix que no érem majoria, una sortida progressiva de la crisi amb contrapartides de profundització de la democràcia i de participació dels treballadors i del poble. Ultra això era necessari aprovar una Constitució que no fos només el programa de la dreta (UCD-AP). Els treballadors i el poble necessitàvem una Constitució que no frenés el progrés ni les transformacions socials i econòmiques.

Ha estat el Govern d'UCD qui no ha fet honor als seus compromisos. Heus ací perquè l'atur és encara avui un problema molt greu, perquè no tenim l'estatut del treballador ni el de l'empresa pública, perquè el patrimoni sindical segueix en les mans de la gent de sempre fins i tot contra els interessos dels propis treballadors de l'AISS, perquè RTVE no ha deixat d'ésser un niu de corrupció.

En els moments actuals la situació és encara més confosa, per bé que l'actitud del Govern d'UCD és més clara: intenta travessar la crisi sense tenir en compte els interessos dels treballadors. No es negocia i s'imposa per decret la congelació salarial.

Tota la nostra activitat es centra en potenciar el neixent sistema democràtic i en accelerar el seu assentament (reclamació urgent i infructuosa al Govern d'UCD per tal que convoqués eleccions municipals i alternatives legals que

permetessin d'endegar els imprescindibles mecanismes de control de l'aparat governamental).

EL COMBAT PER L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Des del 15 de Juny de 1977 els Socialistes de Catalunya vam esmerçar tots els nostres esforços en el restabliment provisional de la Generalitat. Les nostres propostes bàsiques van haver de ser acceptades des de Madrid, malgrat els esforços del President Suárez, de la UCD i els seus homes a Catalunya per tal de rentabilitzar per a sí mateixos un esdeveniment que només el poble de Catalunya tenia y té el dret de fer-se seu.

D'acord amb les altres forces parlamentàries, el 9 de desembre de 1977 la nostra proposta de Consell d'Unitat es concretà en la constitució del Consell Executiu de la Generalitat provisional, de forma proporcional al vot expressat pel poble de Catalunya el 15-J.

Des d'aleshores, s'inicia el lent y penós camí per a la consecució de les competències. La nostra actitud, com la de la majoria dels partits restants, ha estat sempre de fermesa, de serietat i de responsabilitat davant les exigències de Catalunya. El Govern de la UCD de Madrid ha intentat sempre de frenar i limitar el traspàs de competències. Encara avui, després de més d'un any de funcionament del Consell Execu-

tiu, les competències cedides quant a ensenyament i sanitat són pràcticament irrelevantes i no s'han arribat a consumir els traspassos en matèria de treball i de la Seguretat Social.

Els Socialistes hem demostrat que si comptem amb competències, sabem administrar-les i gestionar-les en interès del poble. Les gestions empreses per la Conselleria d'Obres Públiques i de Política Territorial, en el curt període en que han estat dotades de competències, en són un exemple patent.

La mateixa fermesa i dedicació vàrem posar els Socialistes de Catalunya, amb el suport de la resta de Socialistes de l'Estat, en l'objectiu que la Constitució contingués una regulació oberta de les autonomies. I la Constitució democràtica de 1978 permet que el poble de Catalunya pugui fer realitat l'anhel unànim de que la seva vida col·lectiva estigui regulada per un Estatut d'Autonomia que efectivament suposi la recuperació dels principis i institucions continguts en l'Estatut de 1932, anul·lat per la força de les armes.

Aquesta tasca la vàrem continuar en la Comissió dels Vint, a Sau i a Barcelona, i més tard, en els debats de l'Assemblea de Parlamentaris catalans, amb la decidida voluntat d'elaborar un projecte d'Estatut que fos de tots i en el qual tot el poble de Catalunya s'hi pogués sentir representat. Sense abdicar mai, això sí, dels plantejaments fonamentals del programa socialista: el parlament és la institució sobirana

de la Catalunya autònoma, unes finances suficients i solidàries, democràcia electoral i no demagògia electoral.

Ara, el poble de Catalunya ja té un projecte d'Estatut aprovat pels seus parlamentaris amb una sola abstenció i presentat al Congrés de Diputats. El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), amb el suport de tots els diputats socialistes de l'Estat, és la millor garantia perquè la dreta no pugui tergiversar ni anul·lar la voluntat de Catalunya. El vot socialista és la garantia de l'autonomia per a Catalunya, de l'autonomia que el poble de Catalunya vol.

LA UNITAT SOCIALISTA

Com anunciava la nostra candidatura del 15 de juny de 1977, Socialistes de Catalunya ja som un sol partit: el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), que es presenta avui al poble com a única alternativa socialista a Catalunya. Al nostre procés unitari ha seguit la unitat socialista al País Valencià i a Aragó. Per una altra banda, el Partit Socialista Popular es fusiona amb el PSOE, culminant així la unitat de tots els socialistes.

L'opció Socialista s'uneix d'aquesta manera en un sol objectiu, circumstància que contrasta amb la munió d'alternatives que s'oferiran el primer de març a l'electorat des de la dreta i des de sectors de l'esquerra.

El Socialisme es presenta com a l'única força compacta, l'única organització política capaç d'infondre confiança i de desenvolupar una política coherent adreçada a constituir un país segur, lliure, pròsper, modern i més just.

ELS NOSTRES PROBLEMES D'AVUI

La llibertat comença a trobar-se en les nostres mans, el país, però, pateix greus problemes socials, econòmics i polítics. Els més aguts són sobrerament coneguts i soferts:

- atur creixent, agreujat en els joves, les dones i els treballadors d'edat avançada
- pujada dels preus
- increment del terrorisme i de la delinqüència
- una sanitat gestionada de forma deficient y corrupta
- escassetat, mala distribució i carestia de llocs escolars
- estructures industrials i comercials deficients
- agreujament de la crisi en el Sector Agrari.

Cal, per una altra banda, desenvolupar els elements bàsics de la societat democràtica configurada en la Constitució:

- lleis orgàniques sobre els drets i les llibertats bàsiques i sobre les institucions demo-

cràtiques. (Defensor del Poble i Tribunal Constitucional)

- aprovació dels Estatuts d'Autonomia i en una primera fase dels de Catalunya i Euskadi, ja presentats al Congrés dels Diputats
- regulació de les relacions laborals i acció sindical a l'empresa, vaga i negociació col·lectiva, estatut del treballador
- reforma del Codi Civil (majoria d'edat, igualtat de sexes, matrimoni i divorci...) i de les lleis penals (perillositat social, drets dels detinguts, delictes i penes...).

EL SOCIALISME SÍ QUE TÉ SOLUCIONS

- Solucions per a la crisi econòmica. Cal aconseguir un ritme equilibrat de creixement econòmic que permeti d'anar reabsorbint l'atur i faci possible la redistribució de la riquesa. La planificació econòmica i el reforçament del sector públic són dos instruments essencials per a assolir el creixement armònic de la nostra economia.
- Solucions per a l'atur. Amb un programa d'inversions públiques selectives destinades a proporcionar ocupació; bó i programant incentius a l'inversió privada per tal que recobri un ritme positiu; bó i reduint la pluriocupació i les hores extraordinàries i perllongant l'escolarització per tal de dis-

minuir l'atur juvenil; mitjançant un pla de jubilacions anticipades en condicions no inferiors a la normal; bó i revisant les despeses de la Seguretat Social per a les empreses a fi i efecte que no siguin un fre de la contractació de treballadors; bó i garantint el subsidi d'atur a tot treballador sense feina.

- Solucions per a la inflació. Bó i controlant els preus dels sectors bàsics i dels productes de gran incidència en el consum popular; donant suport tècnic i financer a la petita i mitjana empresa; bó i fomentant les cooperatives de consum i promovent directament equipaments comercials als barris populars; bó i controlant les empreses y serveis públics i els sectors amb un elevat grau de monopoli; mitjançant una política fiscal progressiva que redueixi els impostos sobre els bens de consum generalitzats i augmenti aquells que recauen sobre les rendes elevades i els beneficis especulatiu; bó i estimulant la gestió representativa i la democratització dels òrgans de govern de les Caixes d'Estalvi i creant un organisme que aconsegueixi el doble paper d'informació i formació del consumidor, amb participació directa dels consumidors.
- Solucions per a la seguretat ciutadana. Mitjançant mesures polítiques que eliminin

els factors de marginació o exclusió social i, en un altre àmbit, desenvolupin les previsions autonòmiques de la Constitució; bó i dotant les nacionalitats i regions d'un autogovern eficaç per a la solució de llurs propis problemes. I, paral·lelament, a través d'una autèntica reforma policial basada en criteris de democràcia, de professionalitat, d'eficàcia, de respecte als drets i a les llibertats ciutadanes i als drets professionals i constitucionals dels membres de la policia i d'adequació de l'organització policial a l'estructura autonòmica de l'Estat.

- Solucions a l'ensenyament, a la cultura, a la sanitat, a la vivenda, a la joventut, a l'agricultura i a tots i cadascun dels problemes que avui tenim plantejats.
- Solucions progressistes per al desenvolupament de la Constitució en matèries tan fonamentals com les autonomies de les nacionalitats i regions, el funcionament del Tribunal Constitucional i del Defensor del Poble. La reforma de les lleis civils i penals, la substitució de les lleis del franquisme encara vigents en matèria de relacions laborals, la nova llei de bases del règim local i totes les mesures necessàries per a la reforma democràtica en profunditat de l'aparell de l'Estat.

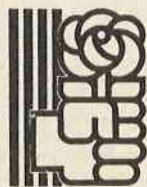
EL VOT SOCIALISTA

El vot Socialista no és un vot de promeses utòpiques o irrealitzables. Es un vot de solucions als nostres problemes d'avui. El vot socialista contribuirà a aconseguir millores reals que només seran possibles si compten amb la força que donarà al programa socialista el suport de la majoria dels treballadors i de la població.

Només un govern ferm pot vèncer l'atur. Només un govern ferm pot aconseguir la imprescindible seguretat ciutadana. Només un govern ferm pot assentar les bases per a assolir una societat més justa.

Els socialistes estem disposats a assumir les responsabilitats de govern que el poble ens exigeixi amb el seu vot. Responsabilitats de govern que expressin la voluntat popular, responsabilitats de govern per a fer realitat el nostre programa. Aquest és el nostre compromís amb els electors, amb els treballadors i amb tot el poble.

**VOTEM SOCIALISTA
PERQUÈ EL SOCIALISME
SÍ QUE TÉ SOLUCIONS**

VOTA

**PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)**

**i ara, per al SENAT
NOVA ENTESA**

per Catalunya, la Democràcia i el Socialisme
a Barcelona

**ANDREU
i ABELLÓ**

CASANELLAS

CIRICI

a Tarragona

MARTI

NADAL

SUBIRATS

a Girona

FERRER

RAHOLA

SOBREQUÈS

a LLeida

BALL

CLARIÀ

XAMMAR